

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **CH. I.**, zastoupený Mgr. Denisou Belošovičovou, advokátkou se sídlem Novinářská 1113/3, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti soudem ustanovené zástupkyně žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 9. 2008, č. j. 64 Az 26/2008 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl u Krajského soudu v Ostravě žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2008, č. j. OAM-232/VL – 07 – 19 - 2008, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). K výzvě soudu, aby doplnil a upřesnil svoje podání žalobce požádal o ustanovení zástupce.

Krajský soud usnesením ze dne 23. 9. 2008, č. j. 64 Az 26/2008 - 38, žalobci ustanovil zástupcem advokátku Mgr. Denisu Belošovičovou. Proti tomuto usnesení podala tato zástupkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost. Stěžovatelka s odkazem na § 16 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii a čl. 8 etického kodexu advokátů uvedla, že nemůže zastupovat žalobce způsobem, který jí ukládají stavovské předpisy, a to zejména z toho důvodu, že nezná ukrajinský jazyk (přičemž žalobce nemluví česky), což brání efektivní vzájemné komunikaci mezi advokátem a klientem. Dále stěžovatelka poukázala na to, že v oblasti mezinárodní ochrany nemá dostatek zkušeností a speciálních znalostí, které tato oblast práva vyžaduje.

Nejvyšší správní soud v této věci uvážil takto:

Již v minulosti tento soud vyslovil, že rozhodnutí o ustanovení zástupce účastníku řízení není rozhodnutím, jímž se upravuje pouze vedení řízení a proto je proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost přípustná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 1 Azs 5/2003 - 47, publ. pod č. 108/2004 Sb. NSS).

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ovšem není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V podané kasační stížnosti se stěžovatelka žádného z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř.s. nedovolává a ani jinak výslovně nedovozuje, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Důvody, které uvádí, může uplatnit v žádosti o zproštění povinnosti zastupovat žalobkyni podané u Krajského soudu v Ostravě. Pokud by krajský soud takovéto žádosti nevyhověl a stěžovatelku by usnesením povinnosti zastupovat žalobkyni nezprostil, mohla by stěžovatelka takové rozhodnutí napadnout kasační stížností. Co do podrobností tohoto právního závěru je možno odkázat na usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 3. 2006, č. j. 8 Azs 11/2006 - 52, dostupné na www.nssoud.cz.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud vydává v tomto řízení konečné rozhodnutí, není třeba samostatně rozhodovat o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu